

ge, at brugerbetaling her i virkeligheden bliver et meget underligt dilemma?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jo, jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører er inde på et helt reelt problem, som lige præcis vedrører logikken i de systemer, vi laver.

Lad mig f.eks. nævne adoptionsområdet, for det hører jo også med i den diskussion. Jeg tror, der er rigtig mange, der synes, at det skrider til himlen, at det skal være så dyrt at adoptere et barn, når heroverfor står, at det i dag faktisk er gratis at få kunstig befrugtning. Jeg tror faktisk ikke, der er mange, der kan se nogen rimelighed i, at der er så stor afstand. Det kan godt være, at det ikke bliver hundrede procent det samme, men at der er så stor afstand, er jo en anden mærkværdighed, som man faktisk også burde tage fat på i sådan en diskussion om brugerbetaling.

Så jeg synes egentlig også, at indlægget understreger, at der er utrolig meget at tale om og få analyseret til bunds på det område.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op- hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om autorisationsordning for social- og sundhedsassistenter.

Af Karen J. Klint (S), Anne Baastrup (SF), Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsat 20/2 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil starte med at sige, at der ikke skal herske nogen tvivl om, at social- og sundhedsassistenterne har en meget vigtig rolle at spille i vores socialvæsen og i vores sundhedsvæsen, og at der er al mulig grund til ved en lejlighed som denne at anerkende den både kvalificerede og engagerede indsats, som en række social- og sundhedsassistenter yder hver dag på landets plejehjem, på landets sygehuse, i landets ældreomsorg. Social- og sundhedsassistenterne er ganske enkelt en helt uundværlig personalegruppe.

Jeg ser også meget frem til, at præcis denne gruppes kvalifikationer er noget af det, vi har fokus på i de trepartsdrøftelser, som regeringen har optaget som et led i kvalitetsreformen. For der er ingen tvivl om, at hvis vi også i fremtiden skal have en velfungerende offentlig sektor og gerne en endnu bedre velfungerende offentlig sektor, så er et af omdrejningspunkterne selvfølgelig jobglidning, der gør, at vi får brugt de kvalifikationer, de forskellige grupper har, bedst muligt.

Når jeg starter med at slå det fast, er det, fordi jeg jo har en klar fornemmelse af, at vi risikerer at glide med hensyn til fokus. Derfor skal jeg også starte med at sige, at alt, hvad jeg her har sagt, sådan set ikke har noget med dagens diskussion at gøre.

Dagens diskussion har jo noget at gøre med, hvorvidt denne gruppe så skal autoriseres. Det er det, beslutningsforslaget handler om, altså med den konsekvens, at kun personer, der har gennemført den grundlæggende uddannelse til social- og sundhedsassistent, må benytte denne titel. Men det er jo altså en titelbeskyttelse, der ikke har betydning for, hvem der må udføre de opgaver, som social- og sundhedsuddannelsen er rettet imod, eller for den sags skyld de øvrige opgaver, som nogle social- og sundhedsassistenter udfører efter yderligere uddannelse eller oplæring fra andet sundhedspersonale.

KL 15.45

Det særlige spørgsmål om behovet for autorisation af social- og sundhedsassistenter har jo været rejst ad flere omgange, bl.a. og måske ikke særlig overraskende af Forbundet af Offentligt Ansatte og senest af Folketingets Sundhedsudvalg. Ved disse lejligheder har regeringen hver gang som sin holdning tilkendegivet, at vi ikke